

### [Hartvig Frisch.]

sidst opgjorte Tal for April, som vi har nu, viser som bekendt en afgjort Stigning i Beskæftigelsen; hvad enten man saa sammenligner med den foregaaende Maaned i dette Aar eller med April Maaned i Fjor. Jeg ved ikke rigtig, om jeg her skal bruge de Konservatives Slagord fra Valgkampen: Det er Regeringens Skyld! — men det er i hvert Fald en Kendsgerning; at det synes i fremtrædende Grad at være de nye Bygge love, der sætter deres Spor.

Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse lige fremføre nogle Tal vedrørende dette. Selve det absolutte Antal arbejdsløse for hele Landet er i Maaned April i Aar 13 400 mindre end i Fjor, og inden for dette Tal viser det sig, at i Provinsen er Tallet i Aar 10 000 lavere end i Fjor. Hvis man saa ser paa Bygge fagene, er det absolutte Tal i April 1938 for arbejdsløse 10 116, i April dette Aar er det sunket til 5 838, saa at Tallet for dette Aar i April er 4 278 lavere end i Fjor. Jeg skal dertil føje med Hensyn til Procenttallene — idet de jo ikke er ganske uvæsentlige i Kraft af den stærke Stigning af selve Arbejdernes Antal —, at Arbejdsløshedsprocenten for alle Fag under eet for April Maaned er 16,7, det vil sige den laveste siden 1931.

Disse glædelige Tal, som viser, at der navnlig for Byggeriet, men ogsaa inden for andre Erhvervsgrene er en Bedring, har givet Anledning til forskellige Udtalelser. Jeg ser, at man i en Artikel i Mandags i „Politiken“ har draget den Slutning af denne Bedring i Erhvervs situationen, dette Fald i Arbejdsløsheden, at saa maa hele Problemet for Alvor tages op. Det synes jeg er en udmærket Idé. Der findes i dette Blad en Udtalelse, som jeg med Formandens Tilladelse vil citere:

„Den fortsatte Kamp mod Arbejdsløsheds-Ondet bør ske gennem Fremsættelsen af en samlet Plan, der angriber Ondet fra flere Sider, offentlige Arbejder gør det i hvert Fald ikke alene.“

Jeg synes, det vilde være heldigt, naar et stort Blad udkaster saadanne interessante Tanker, om det saa lidt mere præcist angav, hvad for Sider man tænker paa. Jeg er ganske klar over, at selv det kraftigste Konjunkturopsving ikke vil formaa at op-suge samtlige arbejdsduelige Personer, navnlig ikke alle de ufaglærte. Det er jo navnlig disse sidste, de mange offentlige Arbejder og Støtteforanstaltninger tager Sigte paa. Jeg er ogsaa overbevist om, at der endnu er meget offentligt Arbejde, der vil være baade paakrævet og nødvendigt. Men naar

man taler om andre Sider at angribe Ondet fra, bør disse Sider nævnes.

Mit Parti vil nu som altid være parat til at samvirke med alle Kræfter, der vil sætte ind for en effektiv Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, men jeg vil tilføje, at naar det er Staten, man kræver det af, maa man ogsaa erkende, at Staten maa have Midlerne til de Foranstaltninger, der er nødvendige. Der tales vidt og bredt fra mange Sider, ofte paa ret mystisk Maade, om, at Staten skal gøre dit og Staten skal gøre dat, men vi maa gøre os klart, at det kan ikke gaa med Almindeligheder alene. Vi maa ganske bestemt præcisere, naar vi forlanger dette af Staten, hvilke Bemyndigelser og Beføjelser og hvilke Midler der saa maa gives Staten.

Jeg har her under Forhandlingerne i denne korte Samling hørt og set af det omdelte, at det ærede nazistiske Parti ogsaa har villet give sit Bidrag i Form af Forslag til Beslutninger og til Love. Partiets Formand stod her paa Talerstolen og prædikede imod Marxismen og citerede Ordet „Ejendom er Tyveri“. Det ærede Medlem bildte sig vist ind, at det var sagt af Karl Marx, og anede aabenbart ikke, at det er et Ord af den borgerligt-radikale Anarkist Proudhon, og selv de af det ærede Medlem indbragte Lovforslag rummer jo en Række Ejendomsrettsindgreb — saa kan man smagfuldt kalde det Tyveri eller ej efter Behag —, nemlig mod Forbrugsforeningerne, Andelsforeningerne, Panthaverne, Obligationsejerne etc. Var det saa ikke mere passende, om det ærede Medlem, samtidig med at han har Hænderne ude efter andre Menneskers Besiddelser, snakkede lidt mindre højt om Døds-klokkerne og Ejendomsretten? Det danske Socialdemokrati har fra sin første Færd aabent og ærligt arbejdet paa at gennemføre det sociale Demokrati, der ligger i dets Navn. I visse Perioder af Partiets Historie har det været de demokratiske politiske Problemer, der har indtaget Hovedpladsen baade i Arbejdet paa Rigsdagen og i Agitationen. Til andre Tider har det været Sociallovgivningen og den dertil hørende Sikring af de svageste i Samfundet, som har indtaget Førstepladsen i vort Arbejde. Men jævnsides hermed er gaaet et stadigt Arbejde baade i Stat og Kommune for ogsaa at sikre en samfundsmæssig Kontrol med de Dele af Produktionslivet og Kommunikationsvæsenet, som er særlig betydningsfulde for Borgernes Velfærd. I alle Lande, lige-gyldigt hvilken Statsforfatning de har, hvor den moderne tekniske Udvikling er trængt igennem, ser man rejst de samme Pro-